

ÅRGANG 00/01 GIVER KLAR BESKED

EN KVALITATIV UNDERSØGELSE AF PIGE- OG DRENGEHÅNDBOLDSPILLERES OVERVEJELSER OM OG MOTIVATION FOR AT SPILLE HÅNDBOLD

UDARBEJDET AF MALENE DALGAARD-HANSEN, BSC I IDRÆT

DANSK HÅNDBOLD FORBUND

INDHOLD

SIDE 3	Indledning
SIDE 5	Om undersøgelsen
SIDE 6	Resultater
SIDE 7	Del 1: Årgang 2000/2001s overvejelser omkring at spille håndbold
SIDE 7	1.1 "Sjov, sjovere, håndbold!"
SIDE 8	1.2 Træneren – en relation med flere aspekter
SIDE 9	1.3 Fællesskabet
SIDE 10	Del 2: Refleksioner om fastholdelse i håndboldsporten
SIDE 10	Stævner
SIDE 10	Alternative aktiviteter bryder og fastholder
SIDE 10	Efterskolen truer
SIDE 10	Skolereform og håndbold i harmoni
SIDE 10	"I frikvarteret spiller vi altid fodbold"
SIDE 12	Konklusion
SIDE 13	Afrunding
SIDE 14	Referencer

Udgiver
Dansk Håndbold Forbund
Udviklingsafdelingen

Layout
Julie Hauglund Larsen,
Formegon

Projekt
Knæk Kurven

Produktion
Formegon

Foto
Jan Christensen

Udgivet
2015
1. oplag

INDLEDNING

Foreningsidrætten er under pres i forhold til at rekruttere og især fastholde unge. I ungdomsårene stopper mange med at dyrke sport og motion. Konkurrenterne er ifølge ungdomsforsker Søren Østergaard primært den selvorganiserede idræt, kommerciel sport og motion samt fritidsarbejde.

Årsagen til idrætsdeltagelse og frafald skal ses i et komplekst samspil mellem individuelle forudsætninger, erfaringer og ønsker samt mulighedsstrukturer i det omkringliggende miljø. Frafaldsproblematikken gælder langt fra kun danske forhold, og tendensen er heller ikke nyopstået. Flere organiserede idrætsgrene oplever frafald – heriblandt håndbold. DHF har over de seneste 10 år været ramt af medlemstilbagegang. Frafaldet er især højt fra U-14 årgangen og opefter. Det afstedkommer to centrale spørgsmål: Hvorfor falder de unge fra? Og hvordan kan de unge fastholdes i foreningerne?

Som en del af det igangværende breddesatsningsprojekt i dansk håndbold, Knæk Kurven, følges årgang 2000/2001 igennem deres ungdomsår fra U14 til U18 under titlen "Årgang 00/01 giver klar besked". Viden om årgangene indsamles både ved spørgeskemaundersøgelsen og igennem kvalitative interview. Denne rapport præsenterer resultaterne fra første runde af de kvalitative interview, som er foretaget i foråret 2015.

I tråd med de øvrige tiltag i Knæk Kurven er vidensindsamlingen om årgang 2000/2001 foretaget ud fra et proaktivt perspektiv. Målgruppen er altså aktive unge håndboldspillere, og ikke frafaldne spillere. Herved fås et øjebliksbillede af årgangenes tilvalg af håndbold. Undersøgelsens formål er todelt. Dels har den til formål at kortlægge hvilke overvejelser de unge har omkring det at spille håndbold, samt hvad der motiverer dem til at fortsætte. Med andre ord er denne undersøgelse ikke et frafaldstudie, men i højere grad en søgen efter viden, som kan bidrage til og vejlede i at fastholde de unge i håndboldsporten.

Rapporten er bygget op i tre afsnit. I det følgende beskrives DHF's design af undersøgelsen. Herunder en præsentation af målgruppen, udvælgelsen heraf samt praktiske forhold. Dernæst følger en gennemgang af resultaterne fra undersøgelsen. Analysen er todelt svarende til formål og problemstilling. Først præsenteres årgangenes overvejelser omkring at være aktiv håndboldspiller. Herefter vil de unges motiver for at fortsætte i håndboldsporten kunne læses. Afslutningsvis kan der i konklusionen læses et sammendrag af de vigtigste pointer, inden rapporten afrundes med et par fremadrettede perspektiver.

OM UNDERSØGELSEN

Som nævnt fremlægger denne rapport resultaterne fra den kvalitative del af vidensindsamlingen om årgangene 2000 og 2001. Undersøgelsens data er indhentet på baggrund af fokus-gruppeinterviews. Denne interviewform har en styrke i at være en hurtig måde at indsamle relativt detaljerede oplysninger fra flere personer. Kernen ved gruppeinterviews er kombinationen af en gruppeinteraktion og et forskerbestemt emnefokus som i dette tilfælde omhandler deltagelse i og motivation for at spille håndbold.

Fokusgruppeinterviews imødekommer samtidig de unge, idet den kollektive interviewform synes mere anvendelig til aldersgruppen. Gruppeformen danner en mere afslappende atmosfære og skaber således bedre betingelser for dataindsamlingen.

Udvælgelsen af aktive repræsentanter for årgangene tog udgangspunkt i stævnet, Påske Cup Herning, hvorunder gruppeinterviewene foregik. Dette stævne giver adgang til et bredt og repræsentativt udsnit af årgangene, idet stævnet er karakteriseret ved flere rækker (niveau) for begge køn samt stor geografisk spredning af de tilmeldte foreninger. DHF udarbejdede en liste over 6 hold. Følgende kredse og distrikter var repræsenteret i undersøgelsen: JHF Kreds 1, JHF kreds 2, JHF kreds 3 og FHF. Der blev taget kontakt til foreningerne og trænerne forud for stævnet for at opnå samtykke til deltagelse i gruppeinterviews. 4-6 spillere fra hvert hold deltog i interviewet. Udvælgelsen heraf var pålagt klubben selv, hvilket må ses som en faktor, som kan have indflydelse på resultaterne. Der blev i forlængelse af stævnet foretaget yderligere et gruppeinterview med et drengehold fra Håndbold Region Øst (HRØ).

RESULTATER

Hele denne undersøgelses omdrejningspunkt har som bekendt været årgang 2000 og 2001s tanker og motiver for at være aktive håndboldspillere. I det følgende løftes sløret for hovedtrækkene blandt de unges udsagn. Resultaterne er både en viden om årgangene, men kan samtidig også benyttes som guidelines til hverdagsbrug ikke mindst i forhold til fastholdelse af de unge i håndboldsporten.

Første del af analysen bidrager til et "øjebliksbillede" af aktive unges overvejelser omkring at spille håndbold. Hvad rører sig

pt. hos de 13-14 årige unge, når talen falder på håndboldens forskellige aspekter såsom træningskultur, det sociale liv og relationer?

I anden del præsenteres de unges refleksioner omkring forhold, som synes afgørende for fastholdelse til håndboldsporten.

DEL 1: ÅRGANG 2000/2001S OVERVEJELSER OMKRING AT SPILLE HÅNDBOLD

1.1 "SJOV, SJOVERE, HÅNDBOLD!"

Et begreb, der fremkommer prompte fra årgangene, når snakken falder på, hvorfor de spiller håndbold er, at det er sjovt. Dette stemmer overens med et svensk studie fra 2014, som har undersøgt årsager til, at unge forbliver i foreningssport. Her er "The sense of fun" én blandt fire forklaringer. Men hvad betyder det konkret for de unge, at håndbold er sjovt? Først og fremmest skal svaret søges i håndboldspillets karakteristika. Den dynamiske form tiltaler de unge. De konstante skift i spillet skærper opmærksomheden samt øger muligheden for hurtig at revanchere sig personligt eller kollektivt. Den enkelte spiller har mange aktioner i alle spillets faser. Desuden er der langt flere oplagte målchancer end i eksempelvis fodbold, som de unge nævner.

Derudover spiller håndboldens fysiske aspekt også en rolle. Årgangene finder det "sjovt at tackle og røre ved hinanden". Den fysiske kontakt motiverer til at presse de unge og giver dermed også et sundhedsmæssigt udbytte. Selve motionen betegnes dog ikke som det primære for de unge. Men motion er en god sidegevinst. Som nævnt indledningsvis er den selvorganiserende idræt og motion i kommercielle centre hastigt voksende. Men denne tendens synes ikke at have ramt årgangene på nuværende tidspunkt. Få af spillerne, især drengene, har kort stiftet bekendtskab med styrkelokalet, men det har været i relation til håndbolden, som et middel til målet og ikke et mål i sig selv.

Konkurrenceelementet er også en vigtig del af, at de unge finder håndbold sjovt. Kampen i weekenden motiverer i ugens løb til udvikling og progression. Ingen af spillerne kunne forestille sig kun at træne – men heller ikke kun at spille kampe.

I den daglige træning kan de unges lyst til konkurrence tilfredsstilles igennem valg af træningsøvelser. "Den gode håndboldtræning" kendetegnes blandt størstedelen af de adspurgte af to begreber – konkurrence og individuelt fokus. Ikke nødvendigvis på samme tid. Af denne grund nævnes spiltræning eller spilrelaterede øvelser (herunder kontra) som "det sjove" i en håndboldtræning". Skudøvelser fra position og skudtræning er også højt på hitlisten. Men også håndboldrelaterede øvelser eller lege, hvor de unge i høj grad selv er med til at bestemme eller designe indholdet, hitter. Selvbestem-

melsen giver et medejerskab over både øvelsen, men også spillerens egen spillemæssige udvikling.

Ungdomsforsker Søren Østergaard (Center for Ungdomsstudier) peger netop på progression i tilstrækkelig grad som afgørende for fastholdelse: "Det, der fastholder mig, er kvaliteten. Det, at jeg bliver bedre. Og det er altså uanset om de spiller på første- eller femte holdet. Så længe jeg udvikler mig, så længe jeg synes, det er spændende, så bliver jeg ved".

En vigtig relation i sammenhæng med ovenstående er træneren/trænernes indflydelse og rolle. Disses position og betydning behandles i et senere afsnit.

Dét faktum, at de unge er aktive i håndbold, fordi det er sjovt, kommer næppe som nogen overraskelse eller som et videnskabeligt gennembrud. Ikke desto mindre er det af afgørende betydning for fastholdelse, at "sjovt-kriteriet" er opfyldt. Førnævnte Østergaard forsøger at præcisere, hvordan kriteriet kan gøre målbart: "Og sjovt, det er helhedsindtrykket over et år. Det er, at træningen er okay, at træneren er okay, turen til Holland og klubfesten. Og nogle af tingene handler ikke om selve idrætten, det er om den stamme, man er en del af". Der er med andre ord flere og mange parametre, som spiller ind på at dén følelse af, at håndbold er sjovt, og som der kan skrues og reguleres på i hverdagen i klubberne.

***"DET ER SJOVT AT TRÆNE", "SPILLET ER SJOVT", "DET ER SJOVT AT SCORE"
U14 PIGE- OG DRENGESPILLERE OM AT SPILLE HÅNDBOLD***

1.2 TRÆNEREN – EN RELATION MED FLERE ASPEKTER

Som omtalt i det foregående afsnit er der mange led i regnestykket, hvor summen udtrykker en følelse af at have det sjovt med håndbold. Og et vigtigt led er relationen til træneren/trænerne og hans/hendes indflydelse og rolle i forhold til de unge. Idrætstræneren er i dag en betydelig rollemodel sammen med forældre og lærere. Men i takt med at forældrenes rolle overgår til en også logistisk og praktisk funktion, som eksempelvis tøjvask og transport, efterlades et rum, hvor de unge har brug for sparring og råd til at tackle ungdomslivet. Der er naturligvis også hjælp og støtte at hente fra venner og jævnaldrende, hvilket omtales i et senere afsnit om fællesskabets betydning. Men træneren kan potentielt have en betydningsfuld rolle i forhold til at være en samtale- og sparringspartner for de unge.

I nærværende undersøgelse karakteriserer de unge først og fremmest en god træner med begreber som viden/indsigt og forberedelse. Træneren skal kunne korrigere tekniske og taktiske forhold med en overbevisning som aftvinger respekt og tillid. Planen skal være klar for såvel den daglige træning som for den mere overordnede planlægning. Disse forhold understreger det tidligere omtalte faktum, at de unge ønsker progression og udvikling for at fastholdes til håndbold.

Men seriositeten skal kunne afvejes i en nøje balancegang mellem det mere muntre, humoristiske og ”useriøse”. Den gyldne middelvej synes at være foretrukket hos de unge.

Fleere af de unge nævner nemlig også dén trænerfunktion, som er omtalt indledningsvis, hvor træneren også er sparringspartner udover den idrætslige arena.

Drengeholdene bruger i højere grad trænerrelationen til snakke udover det håndboldfaglige end pigerne. Især hvis træneren er ”ungdommelig”, ”med på beatet” og ”ung af sind”, som drengene udtaler. Pigerne har derimod et lidt mere formelt forhold til trænerrelationen. De karakteriserer og vurderer trænerens rolle og indflydelse mere i et håndboldmæssigt perspektiv, selvom der dog også er plads til humor, smalltalk og et kram. Drengene synes mere ”klare i mælet” både hvad angår deres forhold til og deres beskrivelse af trænerrelationen, hvor

pigerne er mere afmålt i udtalelserne. Om denne forskel er gældende for de to køn generelt eller om det kun viser sig i denne undersøgelse er uvist. Men tendensen har været som beskrevet hos de interviewede spillere.

Fælles for begge køn i forhold til trænerrelationen er, at den enkelte spiller ønsker at føle sig betydningsfuld. Træneren skal kunne formå at sætte fokus på alle spillere og ikke kun de bedste. De skal interesse sig oprigtigt for den enkelte. Både i forhold til det spillemæssige, men måske mest vigtigt i forhold til deres ungdomsliv generelt. Herved opbygges en stærkere relation, som ikke kun har udspring i det håndboldmæssige.

Nogle af spillerne nævner deres roller på håndboldholdet som en årsag til, at de eventuelt kunne overveje at stoppe. Det er især målvogtere og til dels fløjspillere, som føler sig forbigået af træneren i den daglige træning. De har ikke en oplevelse af opmærksomhed på eller interesse for deres udvikling og progression, der som tidligere omtalt er afgørende for de unges gode oplevelse af at være håndboldspiller. Det kan være et enkeltstående tilfælde, at det netop er målvogtere og fløje, men det er værd at notere sig.

**”VI SNAKKER OM ALT MED VORES TRÆNER...
PIGER! BASKET. FODBOLD. HVERDAGEN”
U14 DRENGESPILLER OM TRÆNERRELATIONEN**

1.3 FÆLLESSKABET

Udover begrundelsen om at håndbold er sjovt, er fællesskabsfølelsen også et særdeles vigtigt motiv ved de unges håndbold deltagelse. I samtlige interview er betegnelsen "fællesskab" blevet nævnt, og det er vel at mærke som et stærk og fastholdende træk ved sporten. Men vennegruppen viser sig også meget ofte afgørende for, at mange unge i det hele taget starter til håndbold. Så fællesskabet har både en indslussende effekt og er herefter også vigtig i forhold til at fastholde spillerne i sporten.

Enkelte spillere berettede om, at de har haft lyst til at stoppe til håndbold, men fællesskabet og den dertilhørende forpligtelse forhindrede et frafald. Især i de mindre klubber er forpligtelsen over for resten af holdet udbredt, idet deltagelsen sikrer, at der kan stilles hold, eller der kan trænes med flest mulige aktører. Derfor er de i de mindre klubber også særligt glade for dispensationsregler, som muliggør, at de kan have en eller flere U16-spillere på holdet, hvis den eller disse skulle være "holdløse". Dermed fastholdes disse spillere og samtidig styrkes bredden på U14 holdet.

I et tidligere omtalt svensk studie, hvor motiver for fastholdelse til foreningssport kortlægges, nævnes gruppefølelsen også som et særligt kendetegn. "The sense of belonging when being a part of a group" er ét blandt fire argumenter hos svenske unge, som deltager i foreningssport.

Fællesskabsfølelsen handler ikke kun om det håndboldmæssige, men i høj grad også om de unges omgivende miljø:

"SÅ ER MAN BARE SAMMEN PÅ EN ANDEN MÅDE. SÅ' DET IKKE KUN HÅNDBOLD, MAN SNAKKER OM, MEN OGSÅ ANDRE TING MAN SNAKKER OM...DET BLIVER SÅ MEST ANDRE TING"

U14 DRENGESPILLER OM HOLDETS SOCIALE ARRANGEMENTER

Ovenstående citat repræsenterer den effekt, som fællesskabet i håndbold kan have. Udover at de unge rent kvantitativt tilbringer mange timer sammen i forbindelse med håndbold, kan fællesskabet også give de unge en arena, hvor de med jævnaldrende kan sparre med hinanden og forholde sig til ungdomslivets udfordringer.

"MAN FÅR DET HELE – TRÆNING, SPILLET, VENSKABET"
U14-PIGESPILLER OM HÅNDBOLDENS EGENSKABER

DEL 2: REFLEKSIONER OM FASTHOLDELSE I HÅNDBOLDSPORTEN

STÆVNER

Alle de interviewede spillere nævner stævnerne som noget ekstraordinært ved at spille håndbold. Den daglige træning og kampene binder hverdagen sammen, men stævnedeltagelse giver en dimension mere, ikke mindst socialt. Flere af de adspurgte omtaler eksplicit stævnerne som en motivation for at fortsætte med at spille håndbold, fordi stævnerne skaber stærkere relationer. Ikke alene til holdkammeraterne, men også til andre spillere i klubben, til det andet køn og til spillere fra andre klubber. Hvis klubberne vil holde på deres medlemmer i denne alder, så er stævnerne tilsyneladende et rigtig godt redskab. Stævnerne kan fungere som en gulerod for spillerne, noget de kan se frem til og glæde sig til.

Men i denne undersøgelse bør man have in mente, at alle holdene netop er interviewet i forbindelse med et stævne, hvor indtrykkene om denne aktivitet formodentlig står stærkest. Udover stævner kan en fælles (udlands)tur eller træningslejr også have samme tiltrækkende og motiverende effekt. En af klubberne i undersøgelsen har arrangeret en udlandstur, hvor spillere og ledere samler ind til turen på flere forskellige måder. Denne forberedelse og indsamling må også tillægges en positiv betydning for klubfølelsen og fællesskabet.

ALTERNATIVE AKTIVITETER BRYDER OG FASTHOLDER

Ligesom stævner er et afvekslende brud med hverdagen og den ugentlige træning, nævner de unge også andre tiltag, som kan have samme tiltrækkende og fastholdende effekt.

Der synes en klar tendens til, at de unge efterspørger og interesserer sig for rollemodeller i forbindelse med deres sport. Derfor nævnes en gæstetræning med fx spiller(e) fra ligaklubber som noget "fedt". En andet hold havde også med stor succes overværet et ligaholds træning og efterfølgende haft mulighed for at snakke med et par af ligaspillerne.

I samme tråd synes de unge det er sjovt, når deres hjemmekampes set-up bliver inspireret af seniorelite håndbolden, eksempelvis med speaker og musik under kampen.

Det skal dog nævnes, at for at disse tiltag får den afvekslende virkning på hverdagen, som de unge ser frem til med stor glæde, skal disse alternative aktiviteter fordeles ud over en længere tidsperiode og ikke blive "hverdagskost". Der må ydes, før der kan nydes. Ellers mister sådanne events sin unikke, hverdagsbrydende effekt.

EFTERSKOLEN TRUER

Man kommer ikke uden om, at efterskolen er en helt central interessant for spillerne i U16 alderen, hvilket DHFs egen rapport om emnet "DHF efterskoleundersøgelse" fra oktober 2013 allerede har fastslået.

De fleste tager afsted som andetårs U16, men man kan hos de interviewede fornemme, at det allerede er noget de gør sig en del tanker om som U14 spillere.

En del af spillerne ved, at de selv skal på efterskole om et par år, en anden gruppe sidder allerede nu tilbage med bekymringer om, hvorvidt deres hold vil gå i opløsning.

Det vil blive interessant at følge udviklingen og årgangene på dette punkt henover Knæk Kurven-perioden.

SKOLEREFORM OG HÅNDBOLD I HARMONI

Skolereformens indførelse efter sommerferien 2014 afstedkom blandende holdninger og debatter i forhold til foreningslivet og ikke mindst foreningsidrættens medlemstal. Vurderet ud af denne undersøgelse har skolereformen ikke presset de unge væk fra håndboldforeningerne, tværtimod. De unge oplever et frirum ved håndboldtræningen:

"...SÅ KAN MAN FÅ LOV TIL AT KOBLE AF... ALTSÅ MAN HAR LIGE HAFT EN LANG DAG I SKOLEN OG SÅ KAN MAN LIGESOM BARE KOBLE AF OG FÅ LOV TIL AT TÆNKE PÅ NOGET HELT ANDET"

U14-DRENGESPILLER OM KOMBINATIONEN AF HÅNDBOLD OG DEN NYE SKOLEREFORM

Tidligere omtalte Østergaard nævner også dette frirum, som idrættens kan give. Hermed menes både et break fra skoledagen, som U14 spilleren fortæller om i ovenstående, men også ment som en vigtig pause i et hektisk ungdomsliv: "En oase, hvor man via mødet med gamle venner, de faste rutiner og de øvelser, man mestrer, samler kræfter og over-skud til en ny fase af sit liv".

"I FRIKVARTERET SPILLER VI ALTID FODBOLD"

I forsøget på at øge håndboldens popularitet hos de unge skal blikket også rettes imod skolerne – og skolegården ikke mindst. Et af indsatsområderne i Knæk Kurven, "Håndbold i

skolen – alle børn i spil” har allerede fat omkring denne del, hvor tiltaget bidrager med vejledning og samarbejdsmodeller til gavn for skoler og foreninger imellem. Og det er med god grund at vælge skolen som lokation. Skolen er et oplagt sted både at præsentere håndbold for nye og vedligeholde og forøge glæden ved spillet hos allerede aktive håndboldspillere. Men håndbold tilhører fortsat de sekundære placeringer, når der skal vælges aktivitet i frikvarteret. Fodbold er den foretrukne boldspilsaktivitet. ”Man kan altid spille fodbold, alle steder”, ”alle kan være med”, ”der er ikke så mange indviklede regler som i håndbold” og ”man spiller bare altid fodbold – sådan er det bare” er nogle af argumenterne. Værd at notere sig i de unges forklaringer er dels at håndbold synes mere kompliceret at give sig i kast med, både for øvede og nybegyndere, på grund af regelsættet. Og dels ligger der noget dybt indlejret i frikvarterkulturen, som hører sammen med fodbold. Sidstnævnte påstand forstærkes af følgende udsagn:

”MAN HØRER SÅ MEGET OM AT MAN GERNE VIL VÆRE LIGESOM MESSI. MAN HØRER IKKE SÅ MEGET OM AT MANGE VIL VÆRE LIGESOM MIKKEL HANSEN”

U14 DRENGESPILLER OM FODBOLDS POPULARITET I SKOLEGÅRDEN

Der foreligger altså udfordringer i forhold til hele kulturen omkring frikvarter og skole, hvis håndbolden for alvor skal vinde terræn. Drengespillerne nævner også Ekstra Bladets skolefodboldturnering som et eksempel og foreslår i samme ombæring et lignende koncept inden for håndbold. Da dette koncept som bekendt allerede eksisterer, skal der tilsyneladende reklameres mere for denne turnering.

Aktiviteten streethåndbold vil ifølge de unge også være en måde at bløde op for interessen. I samme dur kan også nævnes beachhåndbold, håndboldfitness, ja alle mulige slags håndbold, som foregår udenfor de 20x40 meter inde i hallen. De alternative håndboldformer skal ikke kun ses som et middel i skoleregi, men kan også være til gavn i foreningerne for at holde håndboldinteressen hos de unge igennem et helt kalenderår og ikke kun i den indendørs turneringssæson.

KONKLUSION

Denne undersøgelse har haft aktive pige- og drengehåndboldspillere fra årgang 2000 og 2001 under lup og forsøgt at tegne et øjebliksbillede af hvilke forhold, som fastholder og motiverer til at spille håndbold.

De unge peger på tre omstændigheder, som er afgørende for at de spiller håndbold. Først og fremmest finder de håndboldspillet sjovt. Det synes måske indlysende og fremstår selvfølgelig, men ikke desto mindre er det et vigtigt argument, som skal være opfyldt for at fastholde de unge. At håndbold er sjovt kan ses både i perspektiv af håndboldspillets karakteristika men også eksemplificeres af hverdagens træning i foreningerne.

Trænerrelationen er også af afgørende betydning for de unges oplevelse med og fastholdelse til håndbold. Trænerens fornemste opgave er at medvirke til den enkelte spillers progression og håndboldmæssige udvikling. Men derudover indtager træneren i dag også en rolle som sparringspartner for de unge i at kunne tackle det generelle ungdomsliv. I denne undersøgelse synes især drengene at gøre brug af denne sparringsrelation.

Endeligt er fællesskabet en vigtig bestanddel ved håndbold. Det gælder både i forhold til rekruttering af nye spillere, hvor vennegruppen spiller en central rolle for at nye starter med at spille håndbold. Men fællesskabet har også afgørende betydning på håndboldholdet. Både for det rent håndboldmæssige, men i højere grad også som en ungdomsarena, hvor de unge

er sammen med jævnaldrende og kan sparre om ungdomslivet uden for håndboldbanen.

I anden del af undersøgelsen fremkommer de unge med bud på fastholdelsesstrategier. Der tegner sig et overordnet billede af, at håndbolden skal implementeres i de unges hverdag flere steder end blot i hallen. Her synes skolen at være en oplagt lokation.

Derudover kan eventlignende aktiviteter, som bryder med hverdagen, motivere, fastholde og holde håndboldglæden intakt. De alternative aktiviteter kan både være håndboldrelaterede og/eller de kan henvende sig til fællesskabsfølelsen blandt de unge.

AFRUNDING

At knække kurven er en yderst kompleks opgave. Der skal sættes ind på flere fronter, og processen er i fuld gang. Med denne undersøgelse har vi én brik mere i det store puslespil. Brikken ligger ikke nødvendigvis på sin rette plads endnu, men vi har skabt brikken og har muligheden for at rykke rundt med den blandt alle de øvrige brikker. Målet er at få samlet puslespillet og nå frem til et billede af, hvordan kurven knækkes – eller flades ud i de mindste.

Nærværende undersøgelse har i høj grad sat fokus på det, der allerede fungerer. På de unge, som allerede spiller håndbold og er glade for det. Vi kunne også søge svar hos dem, der falder fra, hvilket også ville bidrage med en viden. Men indimellem er det også givende og oplysende at stoppe op og kigge indad

på tingenes tilstand. Herved kan vi justere og bidrage til, at det fortsat fungerer. Øjeblikbilleder kan også give vigtig viden.

Til slut skal der lyde en stor tak for deltagelsen til de syv medvirkende klubber, spillere så-vel som ledere. Uden jeres hjælp skaber vi ikke flere brikker, som kan løse det store billede.

August 2015

Malene Dalgaard-Hansen, BSc i Idræt

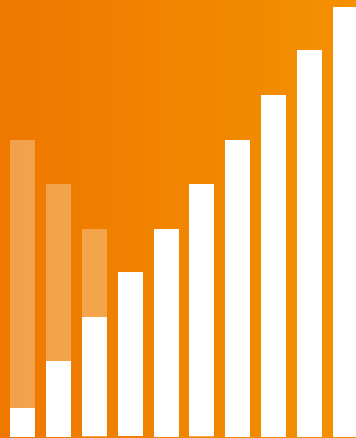

REFERENCER

- Brønserud, L., Borch, M., Søndergaard, A. (2013). DHF Efterskoleundersøgelse. Dansk Håndbold Forbund
- "CPH Sport", magasin udgivet af CPH Sport, juni-september 2014, p. 12-14
- Grube, K., Østergaard, S. (2010). Jeg har brug for et break! Perspektiver på sammenhængen mellem gymnasie- og fritidsliv. Ungdomsanalyse.nu
- Grube, K., Østergaard, S. (2013). Børneliv version 2.0. Ungdomsanalyse.nu
- Ibsen, B., Pilgaard, M., Høyer-Kruse, Jens., Toftegaard Støckel, J. (2015), Pigers idrætsdeltagelse. Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet
- Jakobsson, B. et al. (2014). Reasons to stay in Club Sport According to 19-Year-Old Swedish Participants: A Salutogenic Approach
- Kvale, S. & Brinkmann, S (2009): Interview: Introduktion til et håndværk. København: Hans Reitzels Forlag
- Launsø, L., Olsen, L. & Rieper, O. (2005, 2011): Forskning om og med mennesker; Forskningstyper og forskningsmetoder i samfundsforskning. København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck
- Muusmann, N., Østergaard, S. (2013). Problemet med venner er, at de jo altid giver én ret. Ungdomsanalyse.nu
- Pilgaard, Maja (2012), Teenageres idrætsdeltagelse i moderne hverdagsliv: Scandinavian Sport Studies forum
- Seippel, Ø. (2005). Orker ikke, gider ikke, passer ikke? Om frafaldet i norsk idrett. Elisenberg: Institutt for samfunnsforskning
- Østergaard, S. (2013): "Bliv klogere på de unge – og bliv en endnu bedre træner", Danmarks Idræt-Forbund

KNÆK KURVEN

DU GØR EN FORSKEL

